

Świeccy świadkowie Ewangelii

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- Ukazanie roli świeckich w głoszeniu Ewangelii.
- Pogłębienie wiedzy na temat świadectwa chrześcijańskiego jako konsekwencji sakramentu chrztu.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- przytacza swoimi słowami biblijne fragmenty zobowiązujące do głoszenia Ewangelii i dawania świadectwa;
- podaje własną definicję świadka i jego cechy;
- wyjaśnia, na czym polega wyjątkowy charakter świeckich w głoszeniu Ewangelii;
- uzasadnia stwierdzenie, iż chrzest zobowiązuje do świadczenia o Jezusie;
- wylicza przykłady świeckich głosicieli Ewangelii i omawia jedną z postaci;
- podaje przykłady świadczenia o Jezusie w świecie realnym i wirtualnym.

Pojęcia i postaci

Ewangelia, głoszenie Ewangelii, świeccy.

Wartości

Świadectwo, zaangażowanie, wierność nakazom Jezusa.

Metody i środki

Dyskusja, miniwykład, praca z Pismem Świętym, parafraza, giełda definicji, metoda biograficzna, analiza tekstu, praca z podręcznikiem, burza mózgów, wydruk załącznika dla każdego ucznia, ewentualne życiorysy postaci do metody biograficznej.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Śpiew *Bóg potrzebuje Ciebie*.

<https://www.youtube.com/watch?v=SE7KG1Wvs3A> (dostęp: 13.06.2023).

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: omówię biblijne fragmenty wzywające do dawania świadectwa słowem i czynem; wyjaśnię, kim jest świadek i podam jego cechy; wyjaśnię, dlaczego każdy ochrzczony powinien włączać się w głoszenie Ewangelii; powiem, w jaki sposób mogę być świadkiem Jezusa w rodzinie, szkole, wśród znajomych oraz w sieci.

Metoda – dyskusja. Katecheta dyskutuje z uczniami na temat tego, kto może głosić Ewangelię. Na wstępie podaje reguły dyskusji, by każdy chętny miał możliwość zabrania głosu i uzasadnienia własnej opinii. W razie potrzeby katecheta dodaje własne argumenty, ułatwiające uczniom zrozumienie, że głoszenie Ewangelii jest zadaniem każdego ochrzczonego i nie ogranicza się do księży, sióstr zakonnych czy katechetów.

Metoda – miniwykład. Katecheta podkreśla, że sakrament chrztu włącza w potrójną misję Jezusa – kapłańską, królewską i prorocką. Misja kapłańska polega na czczeniu Jezusa w naszym życiu. Misja królewska to panowanie nad swoim życiem i uczynienie z niego służby dla innych (tak jak Jezus Król stał się pokornym Sługą). Misja prorocka polega na chwaleniu Jezusa słowem i czynem i nauczaniu o Nim.

Metoda – praca z Pismem Świętym, parafraza. Uczniowie zapoznają się z fragmentem Mt 10, 27–33 (punkt: „Słowo Boże”), zaś katecheta krótko komentuje, że słowa te zostały skierowane do wszystkich uczniów, podobnie jak ostatnie polecenie przed wniebowstąpieniem, by uczniowie szli na cały świat i głosili Ewangelię.

Następnie katecheta wyświeśla, zapisuje na tablicy lub rozdaje kartki (załącznik 1) z innymi cytatami biblijnymi, z których uczniowie mają przygotować parafrazę – zachować sens tekstów, ale wyrazić je w innej formie, bardziej przystępnej dla dzisiejszej młodzieży. Wybrane propozycje zostają odczytane.

Metoda – giełda definicji. Katecheta zauważa, że mówienie innym o Jezusie oraz przestrzeganie Jego przykazań to ważne elementy świadectwa. Wprawdzie dzisiejszy uczeń Jezusa nie jest naocznym świadkiem Jego ziemskiego życia, ale trwa w nauce przekazywanej od czasów apostoelskich. Uczniowie proponują własne definicje pojęcia „świadek” (w różnych kontekstach – ćwiczenie 1 z podręcznika, punkt: „Praca na lekcji”).

Metoda – biograficzna. Uczniowie w parach zapoznają się z życiorysami wybranych postaci wspomnianych w podręczniku. Szukają wiadomości w internecie lub katecheta przygotowuje krótkie informacje o następujących świadkach wiary:

- święci: Zelia i Ludwik Martin, Józef Sánchez del Río, Józef Moscati;
- błogosławieni: Hanna Chrzanowska, Natalia Tułasiewicz, Klara Luce Badano, Józef Antoni Tovini, Alojzy i Maria Quattrocchi, Piotr Jerzy Frassati;
- służebnice i słudzy Boży: Chiara Corbella Petrillo, Robert Schuman, siedmioletnia Antonietta Meo.

Każda grupa ma w trzech zdaniach postarać się jak najlepiej przedstawić swoją postać reszcie klasy, np. w kluczu: Kim był(a)? Co robił(a)? W jaki sposób głosił(a) Ewangelię?

Metoda – analiza tekstu. Katecheta cytuje słowa papieża Pawła VI: „Człowiek naszych czasów chętniej słucha świadków aniżeli nauczycieli; a jeśli słucha nauczycieli, to dlatego, że są świadkami”. Uczniowie zastanawiają się nad tym stwierdzeniem i odnoszą do niego w wypowiedziach ustnych. Dla ułatwienia pracy można zapisać na tablicy w dwóch kolumnach a. cechy nauczyciela; b. cechy świadka.

Metoda – praca z podręcznikiem, burza mózgów. Uczniowie wspólnie zastanawiają się nad tym, w jaki sposób mogą być świadkami Ewangelii w świecie: a. realnym; b. wirtualnym. Dla obu opcji podają przykłady osób, które według nich zastępują na takie określenie.

Podsumowanie lekcji

Katecheta omawia wyjątkowy charakter świeckich w głoszeniu Ewangelii, możliwość dawania świadectwa w miejscu nauki czy pracy. Podkreśla możliwość świadczenia o Jezusie także przez młodych. Jako przykład podaje bł. Karola Acutisa, który swoim świadectwem doprowadził do Jezusa swego opiekuna – hinduistę. Zachęca uczniów do zapoznania się w domu z fragmentem wywiadu z matką młodego błogosławionego (w podręczniku punkt: „Z życia wzięte”).

Ponadto można przedstawić uczniom *Świadectwo: Bł. Carlo Acutis nawrócił swego opiekuna*.

<https://www.niedziela.pl/arttykul/92057/Swiadectwo-BI-Carlo-Acutis-nawrocil-swego> (dostęp: 1.06.2023).

„Rajesh Mohur poznał Carla, gdy został zatrudniony przez jego rodziców do pomocy w opiece nad dzieckiem, będąc imigrantem zarobkowym z Mauritiusu. Jak wspomina, maluch z kręconymi włosami przypominał mu trochę barokowego aniołka i na powitanie dał mu gumę do żucia.

Jak podaje agencja CNA, w deszczowe dni mały Carlo lubił oglądać filmy o Biblii i świętych, więc Rajesh mu w tym towarzyszył. Zaciekało go chrześcijańskie przesłanie, gdyż on sam pochodził z kapłańskiej rodziny i był mocno zanurzony w tradycji hinduistycznej. Jako młody człowiek pobierał nauki w stanie Gudźarat, tym samym, gdzie przed laty urodził się Mahatma Gandhi. Dotychczas nie miał okazji spotkać się z chrześcijaństwem.

Po tym, jak Carlo przyjął pierwszą Komunię św. w wieku siedmiu lat, Rajesh często odprowadzał chłopca na Msze lub modlili się razem w drodze ze szkoły. Hindus był zaskoczony, jak bardzo zmieniało się zachowanie Carla, gdy przebywał w kościele. „On wiedział, że tam, gdzie żyje Jezus, jest inne miejsce... To poruszyło moje serce” – wspomina po latach. Carlo lubił też opowiadać opiekunowi o obecności Jezusa w Eucharystii, o Jego cierpieniach za nas, a także o niebie.

Rajesh wspomina także o konkretnych gestach, jakie towarzyszyły tej wierze. Mały Carlo pewnego dnia zebrał swe zabawki, w tym te, które otrzymał od bliskich na święta, i poprosił opiekuna, by pomógł mu je zanieść do parku i sprzedać. Potem zaniósł pieniądze ubogim śpiącym przed kościołem. „Gdy zobaczyłem czyny Carla, takiego małego dziecka, nawróciłem się” – mówi Rajesh.

Carlo nauczył go odmawiać różaniec, lecz wskazał, że Eucharystia jest dostępna tylko dla praktykujących katolików. Rajesh opowiada, że chłopiec powoli tłumaczył mu różne elementy wiary chrześcijańskiej w taki sposób, że z czasem rozumiał wagę chrztu i sam zapragnął go przyjąć. Z tej okazji rodzina Acutisów zorganizowała specjalne przyjęcie dla Hindusa.

Kilka lat później, gdy do Mediolanu przybyła matka Rajesha, młody Carlo zaprosił ją na Mszę. Kobieta jednak, nie znając ani tradycji, ani też języka, nic nie rozumiała. Carlo opowiedział jej po angielsku historię objawień w Lourdes i tak bardzo ją zaciekawił, że zapragnęła tam pojechać. Z pomocą rodziny Acutisów spędziła tydzień w sanktuarium. Po powrocie poprosiła o chrzest”.

Modlitwa na zakończenie

Z podręcznika.

Praca domowa

Z podręcznika.

Zadanie dla chętnych: która z postaci wymienionych w podręczniku jako świecki głosiciel Ewangelii wydaje ci się szczególnie interesująca? W czym możesz ją naśladować?

Korelacja z edukacją szkolną

- Język polski:

Biografie poznawanych świętych i świadków wiary – wartości w utworze oraz wartości ważne dla bohatera, tworzenie wypowiedzi, np. scenariusz filmowy na podstawie fragmentów książki, dialog, opowiadanie, opis. Bohaterstwo i męczeństwo – porównanie (m.in. na przykładzie bohaterów *Kamieni na szaniec* A. Kamińskiego).

- Historia:

Kościół wobec ideologii XX wieku – oblicza totalitaryzmu (włoskiego faszyzmu, niemieckiego narodowego socjalizmu, systemu sowieckiego): ideologia i praktyka; polityka Niemiec na terenach okupowanej Europy; zagłada Żydów oraz Romów i eksterminacja innych narodów.

Święci i bohaterowie Polski wobec zbrodni okupanta i w latach stalinizmu – Wojna obronna Polski we wrześniu 1939 roku. Agresja Niemiec

(1 września) i Związku Sowieckiego (17 września): przykłady szczególnego bohaterstwa Polaków, np. obrona poczty w Gdańsku, walki o Westerplatte, przykłady bohaterstwa Polaków ratujących Żydów z Holokaustu; przykłady zbrodni niemieckich i sowieckich (Palmiry, Katyń, kaźń profesorów lwowskich, Zamojszczyzna); polityczna i militarna działalność polskiego państwa podziemnego, w tym formy oporu wobec okupantów. Początki komunizmu w Polsce: postawy Polaków wobec nowych władz ze szczególnym uwzględnieniem oporu zbrojnego (żołnierze niezłomni, zwani też żołnierzami wyklętymi), przyczyny i skutki Poznańskiego Czerwca 1956 roku.

- Wiedza o społeczeństwie:

Odpowiedzialność za sprawy międzynarodowe – wybrane problemy społeczne współczesnego świata (np. głód, zanieczyszczenie środowiska); propozycje działań w kierunku poprawy warunków życia innych ludzi na świecie.

- Język obcy nowożytny oraz język mniejszości narodowej lub etnicznej: Słownictwo religijne: np. świadectwo wiary, pośłannictwo.

Załącznik 1

„Nie jest dla mnie powodem do chluby to, że głoszę Ewangelię. Świadom jestem ciężącego na mnie obowiązku. Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii!” (1 Kor 9, 16).

.....

.....

„Tylko sprawujcie się w sposób godny Ewangelii Chrystusowej, abym ja – czy to gdy przybędę i ujrzę was, czy też będąc z daleka – mógł usłyszeć o was, że trwacie mocno w jednym duchu, jednym sercem walcząc wspólnie o wiarę w Ewangelię” (Flp 1, 27).

.....

.....

„Kto zaś pilnie rozważy doskonałe Prawo, Prawo wolności, i wytrwa w nim, ten nie jest słuchaczem skłonny do zapominania, ale wykonawcą dzieła; wypełniając je, otrzyma błogosławieństwo” (Jk 1, 25).

.....

.....

„Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę. Troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków” (Hbr 10, 23–24).

.....

.....

„Piotr i Jan odpowiedzieli: Rozsądźcie, czy słuszne jest w oczach Bożych bardziej słuchać was niż Boga? Bo my nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli i słyszeli” (Dz 4, 19–20).

.....

.....